

чето. Тома чуваше ясно думитѣ на куриера и ги запомни добрѣ. Той често ги повтаряше въ 3 часа подирѣ обѣдѣ и подмамваше хората да излизатѣ на площадчето за писма.

Въ село азъ научихъ папагала на ново изкуство. Една вечеръ го цѣлунахъ по човката и му казахъ: „Цѣлуни своята майка и ѝ кажи лека нощъ!“ Отъ този день той не ме оставяше на мира, дордѣ не го цѣлуна по човката. Веднажъ Тома ме стисна за устната и азъ го ударихъ по човката. На другия день не искахъ да го цѣлуна, но той се разкряска и викаше: „Цѣлуни своята майка и ѝ кажи лека нощъ. Неможахъ да му откажа и го цѣлунахъ. Той веднага миряса и заспа.



Ниагарскиятъ водопадъ.

(Обяснение на началната картинка).

„Ниагара! Дай Боже всѣкому да изпита такива блаженни чувствования, каквито азъ изпитахъ, като приближавахъ Ниагарския водопадъ, а още по-вече — когато блѣсна съ всичкото си величие прѣдъ очитѣ ми това чудо на природата!... Ние вървимъ по една закривена алея. Прѣдъ насъ и слѣдъ насъ тържествено, плавно, като че подъ тактъ на музика, се движатъ съ кола и пѣши пристигналитѣ отъ далечни краища любители на природнитѣ красоти. Нѣкои пристигнали по-рано, връщатъ се вече. Щастливци! Тѣ сж видѣли вече Ниагара...